

GRUP FOCUS
TEATREGOYA

PENTACIÓ PRESENTA

LOLA HERRERA NATALIA DICENTA CARLOS OLALLA

CAMINO A LA MECA
DE ATHOL FUGARD

ESCENOGRAFÍA ALESSIO MELONI VESTUARIO PABLO MENOR ILUMINACIÓN JUAN GÓMEZ-CORNEJO
PRODUCTOR JESÚS CIMARRO DIRECCIÓN CLAUDIO TOLCACHIR

Amic el suport de

Barcelona

IC3C

Institut Català de les Empreses Culturals

Generalitat de Catalunya

Pla d'Empresa del Grup

INSEM

Plan de Recerca, Innovació i Recerca

Consell d'Administració de Catalunya

Patrocinador principal: Empreses patrocinadores:

ESTRELLA

Halcón

Calypso

ADWENT

Coca-Cola

elPeríodo

Telefónica

Mida de comunicació: Partner tecnològic:

SINOPSI

Lola Herrera protagonitza una història sobre la llibertat i el dret de viure la via com cadascú desitgi

El camino a La Meca, d'Athol Fugard, s'inspira en una dona real, Helen Martins, que es va rebel·lar contra tots els estaments de la seva època. Un ésser que persegueix el desig, la llum de la inspiració que no correspon a cap edat ni a cap generació. Algú que prefereix les preguntes a les certeses, que valora la seva llibertat i la seva autonomia, enfrontant-se al seu temps i al món que l'envolta.

Una obra guanyadora del New York Drama Critics' Circle Award al Millor Espectacle Estranger

FITXA ARTÍSTICA

Autoria: **Athol Fugard**

Direcció i versió: **Claudio Tolcachir**

Intèrprets

Lola Herrera – Helen Martins

Natalia Dicenta – Elsa Barlow

Carlos Olalla – Pastor Marius

Escenografia: **Alessio Meloni**

Vestuari: **Pablo Menor**

Il·luminació: **Juan Gómez-Cornejo**

Cap de producció: **Juan Pedro Campoy**

Producció executiva: **Pentación Espectáculos**

Productor: **Jesús Cimarro**

Coordinació tècnica: **Ignacio Huerta**

Ajudantia de direcció: **María García de Oteyza**

Ajudantia de producció: **Estela Ferrándiz**

Regidoria: **Leo Granulles**

Sastreria i perruqueria: **Gema Moreno**

Tècnic de llums: **Javier Gómiz**

Tècnic de so: **Félix Botana**

Tècnic de maquinària: **Alfonso Peña**

Cap tècnic del teatre: **Roger Muñoz**

Màrqueting i comunicació:

Javier Antolín i Hellen Perdomo

Màrqueting i comunicació del teatre: **Focus**

Fotografia del cartell: **Daniel Dicenta**

Fotografia d'escena: **Marina Luna**

Disseny gràfic: **David Sueiro**

Distribució: **Pentación Espectáculos**

És una producció de **Pentación Espectáculos**

ATHOL FUGARD

Athol Fugard va ser un dramaturg, novel·lista, actor i director sud-africà, nascut a Middelburg, Sud-àfrica, l'any 1932 i mort el 2025. És considerat una de les figures fonamentals del teatre contemporani i una de les veus més poderoses contra el règim de l'apartheid.

Fill d'un pare d'origen irlandès i d'una mare afrikaner, la seva experiència personal en una societat profundament segregada va marcar de manera decisiva la seva mirada artística i política. Després d'estudiar breument filosofia i antropologia a la Universitat de Ciutat del Cap, va abandonar els estudis per dedicar-se plenament a l'escriptura i al teatre.

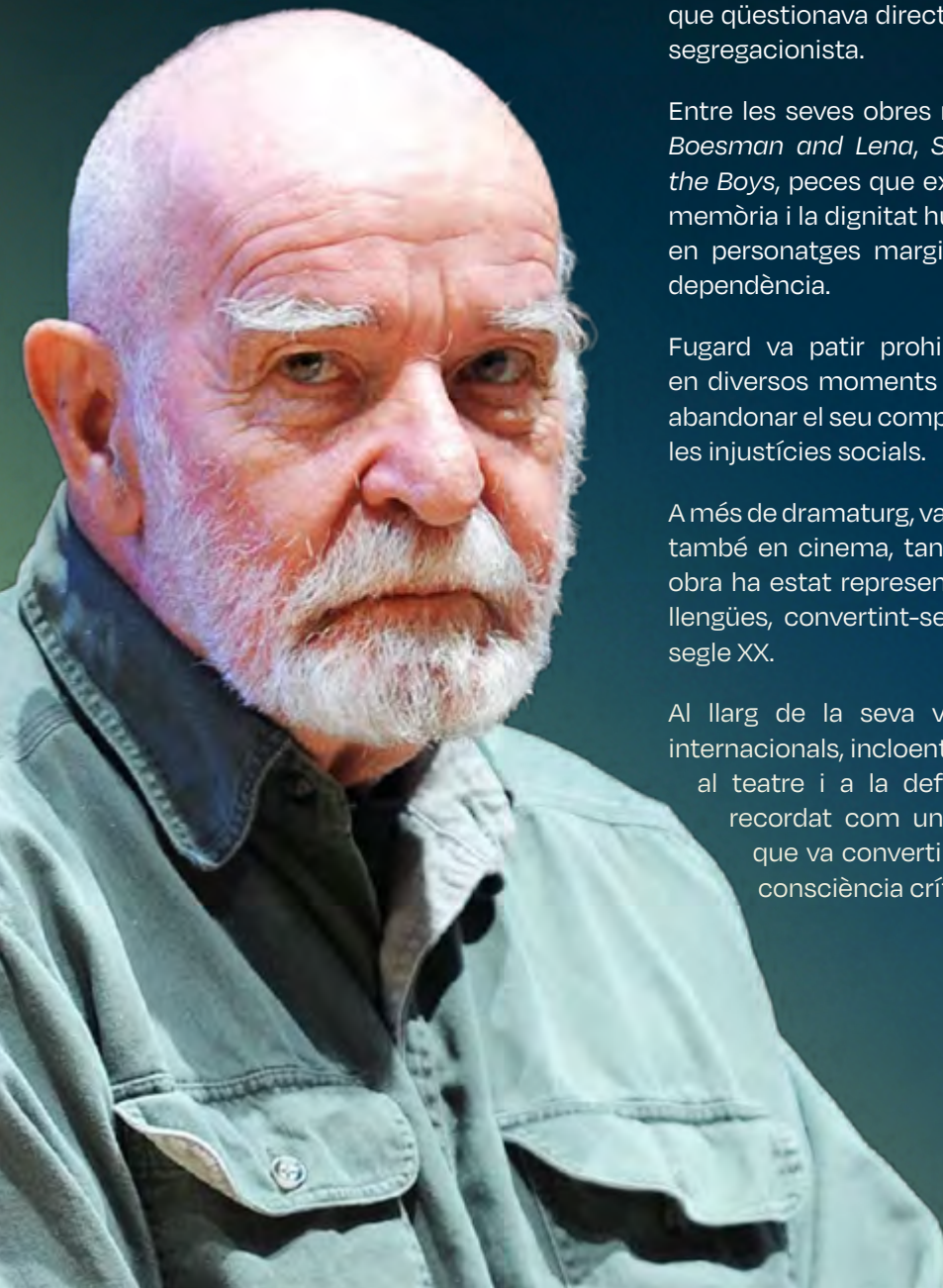
Als anys cinquanta i seixanta inicia la seva trajectòria teatral en un context de forta censura, apostant per un teatre compromès, crític i profundament humà. Va treballar sovint amb actors negres, fet excepcional en aquella època, i va impulsar un teatre interracial que qüestionava directament les estructures de poder del sistema segregacionista.

Entre les seves obres més conegudes destaquen *The Blood Knot*, *Boesman and Lena*, *Sizwe Bansi Is Dead* i *Master Harold... and the Boys*, peces que exploren la identitat, la humiliació, la culpa, la memòria i la dignitat humana. Les seves històries se centren sovint en personatges marginals atrapats en relacions de dominació i dependència.

Fugard va patir prohibicions, vigilància i pressions polítiques, i en diversos moments va haver de viure a l'exili. Tot i això, mai va abandonar el seu compromís amb Sud-àfrica ni amb la denúncia de les injustícies socials.

A més de dramaturg, va treballar com a actor i director, i va participar també en cinema, tant com a intèrpret com a guionista. La seva obra ha estat representada arreu del món i traduïda a nombroses llengües, convertint-se en un referent del teatre polític i ètic del segle XX.

Al llarg de la seva vida va rebre nombrosos reconeixements internacionals, incloent-hi premis honorífics per la seva contribució al teatre i a la defensa dels drets humans. Athol Fugard és recordat com un creador valent, profundament humanista, que va convertir l'escena en un espai de resistència moral i consciència crítica.

LA INSPIRACIÓN

Una de las principales razones que encuentro para sumarme a un proyecto es saber, o intuir, que será la oportunidad de conocer y compartir experiencias con personas que me conmuevan para siempre. Fui muy afortunado en mi vida en contar con el cariño y la complicidad de artistas inmensos. Fuentes de inspiración. Me enamoré de Lola Herrera encuentro tras encuentro. Fascinado con su carisma, conmovido por su lucidez, alucinado por su curiosidad y su deseo. Se trataba entonces de encontrar un material que estuviera a la altura de semejante mujer, que representara de alguna manera todo aquello de lo que ella deseaba hablar. Y yo con ella. *El camino a la Meca*, de Athol Fugard, se inspira en una mujer real, Helen Martins, que se rebeló contra todos los estamentos de su época. Un ser que persigue el deseo, la luz de la inspiración que no corresponde a ninguna edad ni a ninguna generación. Alguien que prefiere las preguntas a las certezas, que valora su libertad y su autonomía enfrentando a su tiempo y al mundo que la rodea. Al leerla escuche la voz de Lola latiendo en cada texto. Sin trascendencias flota en el aire las ganas de vivir con libertad y de hacerlo intensamente. Deseábamos conformar un elenco con el que el viaje fuera enriquecedor y placentero, porque todos sentimos que esta sera una experiencia del todo transformadora. Honrado y entusiasmado por este nuevo proyecto que creo que va a quedar en la mente y en los corazones de los que lo hacemos y en cada uno de los espectadores que nos acompañen.

Claudio Tolcachir

CLAUDIO TOLCACHIR

Claudio Tolcachir va néixer a Buenos Aires, Argentina, l'any 1975. Es va formar a l'Institut Vocacional de Arte Labardén i en el teatre independent argentí amb la professora Alejandra Boero, de qui va ser assistent de direcció en diverses ocasions, així com amb els professors Juan Carlos Gené i Verónica Oddó.

Com a actor també ha treballat en cinema amb directors com Héctor Babenco a *El pasado*, Diego Lerman a *Una especie de familia*, Pablo Fendrik a *El ardor* i Diego Sabanés a *Mentiras piadosas*, entre d'altres.

Com a director ha desenvolupat la seva trajectòria tant en el circuit independent argentí com en l'àmbit comercial i institucional, dirigint obres com *Atendiendo al Señor Sloane*, *Agosto*, *Todos eran mis hijos*, *Buena gente*, *La chica del adiós*, *Tribus* i *Ay amor divino*. També ha treballat en el teatre musical amb *Sunset Boulevard* i *Cabaret*.

A Espanya ha dirigit *Todos eran mis hijos* (amb Carlos Hipólito i Gloria Muñoz), *Emilia* (amb Gloria Muñoz i Malena Alterio), *La verdad* (amb Carlos Hipólito i Natalia Millán), *Tierra del Fuego* (amb Alicia Borrachero i Tristán Ulloa), *Copenhague* (amb Carlos Hipólito i Emilio Gutiérrez Caba) i *La máquina de Turing* (amb Daniel Grao i Carlos Serrano). També va realitzar la versió catalana del seu propi text *La omisión de la familia Coleman* al Teatre Romea de Barcelona.

A Itàlia ha dirigit la versió italiana de *Emilia* al Teatro Argentina de Roma i la de *Tercer cuerpo* al Piccolo Teatro de Milà.

Com a autor i director, les seves obres —*La omisión de la familia Coleman*, *Tercer cuerpo*, *El viento en un violín*, *Emilia*, *Dínamo* i *Próximo*— s'han representat en més de vint països i han participat en nombrosos festivals internacionals, amb temporades a ciutats com Madrid, Barcelona, París o Santiago de Xile.

En l'àmbit docent, l'any 2002 va fundar la seva pròpia escola a Buenos Aires, on imparteix tallers d'interpretació i direcció per a estudiants i professionals. També ha impartit tallers a Nova York, Madrid, Barcelona, París, Estrasburg, Lisboa, Santiago de Xile, São Paulo i Montevideo, entre altres ciutats.

Al llarg de la seva carrera ha rebut nombrosos premis, entre els quals destaquen set guardons ACE, així com els premis María Guerrero, Hugo, Clarín, Teatros del Mundo, Caras y Caretas i Perfil. A Espanya ha estat distingit amb dos premis Ercilla i ha estat nominat als premis Max, mentre que a Itàlia va guanyar el premi UBU per la direcció d'*Emilia*. Ha estat reconegut amb els premis Konex com a personalitat destacada de la dècada tant com a autor com a director, i l'any 2022 va ser escollit director de la dècada per la Fundació Konex Argentina.

El 2023 va estrenar el monòleg *Rabia* com a actor, adaptador i codirector juntament amb Lautaro Perotti a La Abadía de Madrid, i el 2024 va dirigir *Anna Cappelli* a Itàlia.

LOLA HERRERA

Lola Herrera, nascuda a Valladolid, és una actriu dotada d'un registre amplíssim que li ha permès interpretar tots els gèneres tant en teatre com en cinema i televisió. Actualment és considerada una de les grans primeres actrius del teatre a Espanya.

Inicia la seva trajectòria artística cantant en concursos radiofònics durant els anys cinquanta i posteriorment treballa a Ràdio Valladolid. Debuta professionalment al teatre als vint anys amb *El campanero*, d'E. Wallace, al Teatro de la Comedia de Madrid. A partir d'aquell moment, la seva carrera es construeix pas a pas, amb una trajectòria sòlida, marcada per l'esforç personal, la constància i la lluita.

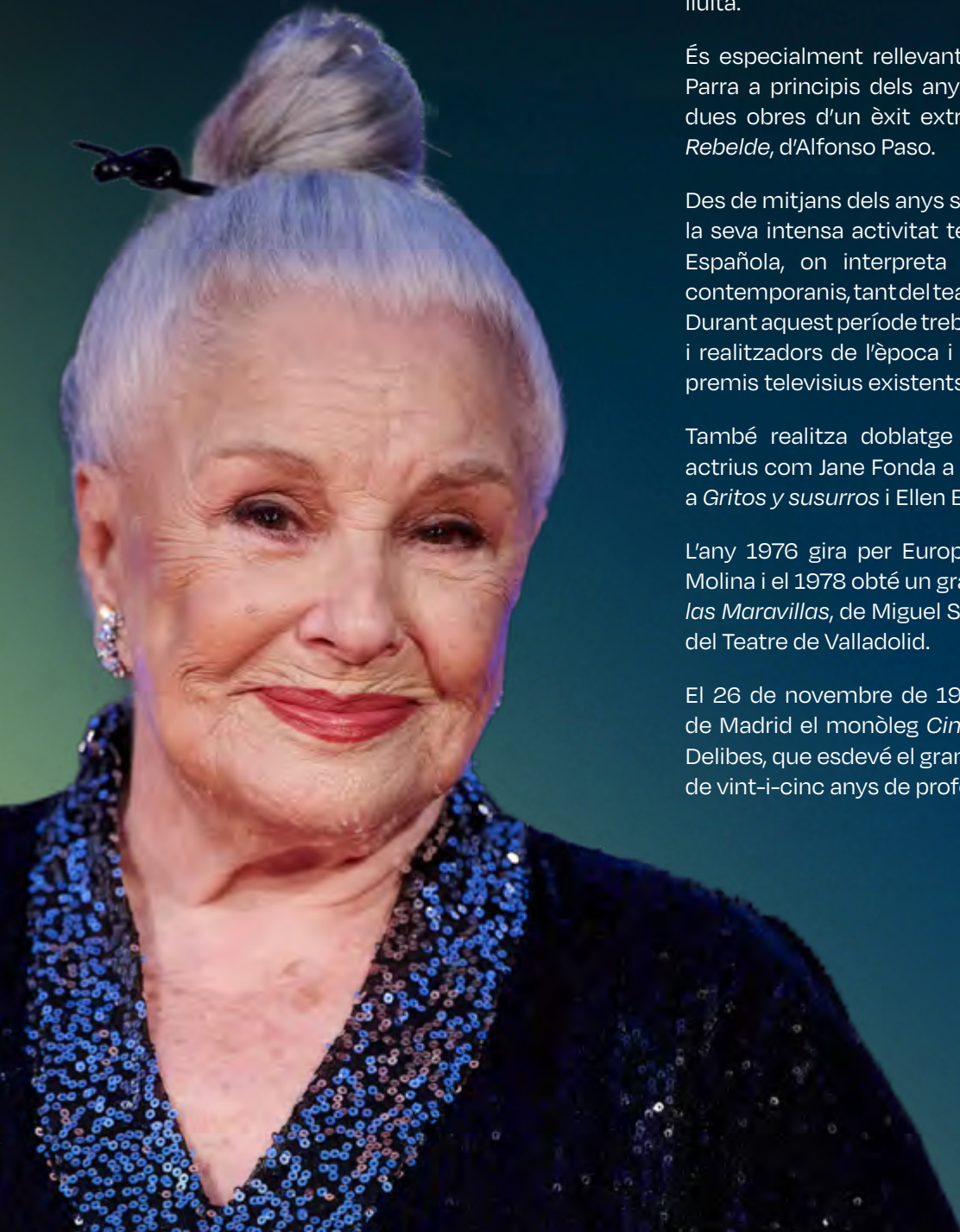
És especialment rellevant la seva trobada amb Vicente Parra a principis dels anys seixanta, amb qui interpreta dues obres d'un èxit extraordinari: *Chérie*, de Colette, i *Rebelde*, d'Alfonso Paso.

Des de mitjans dels anys seixanta fins al 1976 compagina la seva intensa activitat teatral amb la feina a Televisión Española, on interpreta nombrosos autors clàssics i contemporanis, tant del teatre espanyol com de l'estranger. Durant aquest període treballa amb els principals directors i realitzadors de l'època i rep, en diferents anys, tots els premis televisius existents aleshores.

També realitza doblatge cinematogràfic i posa veu a actrius com Jane Fonda a *Casa de muñecas*, Liv Ullmann a *Gritos y susurros* i Ellen Burstyn a *Alicia ya no vive aquí*.

L'any 1976 gira per Europa amb la companyia Tirso de Molina i el 1978 obté un gran èxit amb *Alicia en el París de las Maravillas*, de Miguel Sierra, fet pel qual rep la Medalla del Teatre de Valladolid.

El 26 de novembre de 1979 estrena al Teatro Marquina de Madrid el monòleg *Cinco horas con Mario*, de Miguel Delibes, que esdevé el gran èxit de la seva carrera després de vint-i-cinc anys de professió.

Per la seva interpretació del personatge de Carmen Sotillo rep la Medalla d'Or del Círculo de Bellas Artes. Aquesta obra, representada amb interrupcions durant gairebé deu anys, va marcar profundament la seva trajectòria personal i professional.

A partir d'aleshores interpreta, el 1983, *Juana del Amor Hermoso*, de Martínez Mediero; el 1985, *Las amargas lágrimas de Petra von Kant*, de Fassbinder; el 1988, *Jugando a vivir*, de Roberto Romero, i el 1990, *Los últimos días de Enmanuel Kant*, d'Alfonso Sastre. Entre 1990 i 1994 treballa amb la companyia d'Àngel García Moreno en diversos muntatges teatrals.

Pel que fa al cinema, després de participar en films com *La Lola dicen que no vive sola*, de Jaime de Armiñán; *La graduada*, de Mariano Ozores; *La semana del asesino*, d'Eloy de la Iglesia; *Abortar en Londres*, de Gil Carretero, o *Arriba Azaña*, de José María Gutiérrez, l'any 1981 protagonitza, juntament amb el seu exmarit Daniel Dicenta, la pel·lícula *Función de noche*, de Josefina Molina. Per aquesta interpretació rep el premi a la millor actriu al Festival de Cartagena de Indias (Colòmbia) i representa Espanya en nombrosos festivals internacionals.

Posteriorment participa en títols com *La próxima estación*, d'Antonio Mercero; *En penumbra*, de José Luis Lozano, i *El amor perjudica seriamente la salud*, de Manuel Gómez Pereira.

L'any 1998, amb motiu del centenari del naixement de Federico García Lorca, interpreta juntament amb Carmen Linares, amb guió de José Sámamo, l'espectacle *Un rato, un minuto, un siglo....*

A televisió encarna el personatge de Pilar a la popular telecomèdia *La casa de los líos*, al costat d'Arturo Fernández. Posteriorment realitza treballs teatrals com *Canción para 48 voces*, sota la direcció de José Sámamo, i participa en sèries de televisió com *Paraíso*, dirigida per Javier Elorrieta, i *El Grupo*, dirigida per Ana Maroto i Juan Carlos Cueto. L'any 2001 protagonitza el llargmetratge *Primer y último amor*, dirigit per Antonio Giménez Rico, i torna a representar una nova versió de *Cinco horas con Mario*, de Miguel Delibes, dirigida per Josefina Molina, amb un nou gran èxit de públic i crítica.

Entre els anys 2002 i 2005 interpreta el paper de Carmen Arranz a la sèrie de televisió *Un paso adelante*. Posteriorment representa al Teatro Central de Sevilla i en gira per diverses províncies andaluses l'obra *Solas*,

de Benito Zambrano, dirigida per José Carlos Plaza, en el paper de la Mare, amb la qual continua la gira per diferents ciutats d'Espanya. Per aquesta interpretació rep el Fotogramas de Plata a la millor actriu de teatre i el Premi Max a la millor actriu.

Els seus darrers treballs protagonistes al cinema han estat amb el director Álvaro Bejines a *Por qué se frotan las patitas* i a *Pasaje al amanecer*, dirigida per Andreu Castro. Després d'una primera temporada l'any 2007 al Teatro Marquina i d'una llarga gira per tot l'Estat, finalitza l'obra teatral *Seis clases de baile*.

El juny de 2010 protagonitza *En seis semanas* al costat de Juanjo Artero, sota la direcció de Tamzin Townsend, al Teatro Bellas Artes de Madrid. A televisió encapçala el repartiment de la sèrie *Las chicas de oro* juntament amb Carmen Maura, Alicia Hermida i Concha Velasco.

Posteriorment interpreta amb gran èxit *Querida Matilde*, adaptació de l'obra d'Israel Horovitz, que s'estrena al Teatro La Latina de Madrid i realitza una extensa gira durant els anys 2011 i 2012.

Del 2013 al 2015 protagonitza, al costat d'Héctor Alterio, la producció teatral *En el estanque dorado*, d'Ernest Thompson, amb direcció de Magüi Mira. Entre els anys 2016 i 2017 torna a compartir escenari amb Juanjo Artero a *La velocidad del otoño*, d'Eric Coble, adaptada per Bernabé Rico i dirigida també per Magüi Mira.

L'any 2016 rep el Premi Max d'Honor, en reconeixement a la seva condició de figura clau en la història de les arts escèniques. Entre el 2018 i el 2022 torna a donar vida al personatge de Carmen Sotillo a *Cinco horas con Mario*, l'obra que va marcar de manera decisiva la seva trajectòria teatral, amb la posada en escena de Josefina Molina novament al capdavant.

El 8 d'octubre de 2018 és distingida amb el Premi Ciutat d'Alcalá de les Arts i les Lletres, i el 14 de febrer de 2022 l'Ajuntament de Valladolid li concedeix la Medalla d'Or de la Ciutat al Teatro Calderón, en reconeixement a més de setanta anys d'una brillant trajectòria en teatre, cinema i televisió.

Finalment, entre el 2022 i el 2024 protagonitza, juntament amb Ana Labordeta i Lola Baldrich, l'obra *Adictos*, de Daniel Dicenta Herrera i Juanma Gómez, amb direcció de Magüi Mira.

NATALIA DICENTA

La seva trajectòria teatral és especialment rellevant i constant. En els darrers anys ha protagonitzat obres com *Vencidos*, dirigida per Miguel Goikoetxandia, *La puta de las mil noches*, amb direcció de Juan Estelrich i text de Juana Escabias, o *Última edición*, d'Eduardo Galán, dirigida per Gabriel Olivares. Entre el 2010 i el 2012 interpreta *Al final del arcoíris*, de Peter Quilter, donant vida a Judy Garland. Anteriorment ha treballat en muntatges com *Los persas, réquiem por un soldado*, sota la direcció de Calixto Bieito; *Solas*, de Benito Zambrano, dirigida per José Carlos Plaza; *Educando a Rita*, *Un tranvía llamado deseo*, *¡Ay, Carmela!*, *Bajarse al moro* o *La zapatera prodigiosa*, entre molts altres, amb directors i escenaris de primer nivell.

En cinema ha participat en produccions nacionals i internacionals, com *Rifkin's Festival*, dirigida per Woody Allen, *La monja*, *Florida pensil*, *Pasos de baile (The Dancer Upstairs)*, dirigida per John Malkovich, *Zapping*, *En brazos de la mujer madura* o *Un paraguas para tres*, demostrant una notable versatilitat interpretativa. També ha protagonitzat diversos curtsmetratges, com *Propiedad privada*, dirigit per Ángeles Muñoz, i *Gatos*, dirigit per T. Bestard i Martín.

En televisió ha desenvolupat una trajectòria extensa i continuada, amb presència en sèries de gran impacte. El 2023 participa a *Entrevías*, produïda per Alea Media per a Mediaset España i Netflix, interpretant el personatge de Maica. Entre el 2021 i el 2023 forma part de *El Internado: Las Cumbres*, en les seves tres temporades, produïda per Globomedia, en el paper de Mar. Anteriorment ha treballat en sèries com *Vota Juan*, *Derecho a soñar*, *Centro médico*, *Lex*, *Fuera de lugar*, *7 vidas*, *El comisario*, *Robles investigador* o *La casa de los líos*, així com en produccions clàssiques de TVE com *Estudio 1*, *Historias para no dormir*, *Media naranja*, *Teatro* o *Noche del teatro*, consolidant una presència sòlida i reconeixible a la petita pantalla al llarg de diverses dècades.

En l'àmbit de l'entreteniment televisiu ha presentat i col·laborat en programes destacats, com *Lo tuyo es puro teatro*, magazín teatral de TVE entre 1998 i 2000, així com *Cajón Desastre* i *Primera Función* a RTVE.

Paral·lelament, ha mantingut una intensa activitat musical vinculada al jazz, participant en festivals i concerts com el Festival Internacional Getxo Jazz, el Festival de Jazz de Madrid, Complujazz, Jazz Ezcaray, el Festival de Jazz de Pamplona o *Cortázar y el Jazz*. Ha publicat els discos *Colours* i *Sin miedo* i ha compartit escenari amb artistes com Pedro Guerra, Luis Pastor i Martirio.

La seva carrera ha estat reconeguda amb nombrosos premis i nominacions. Ha rebut el Premi Max a la millor actriu per *Abocados*, el Fotogramas de Plata per *La zapatera prodigiosa*, el Premi de la Unió de Actores per *Un tranvía llamado deseo* i el Premi Ercilla per *Bajarse al moro*. També ha estat guardonada com a millor actriu al Festival de Cinema Independent d'Orense pel curtsmetratge *Propiedad privada* i ha rebut múltiples nominacions als Premis Max, Fotogramas, Ercilla i Telón Chivas pel seu treball a *Solas*.

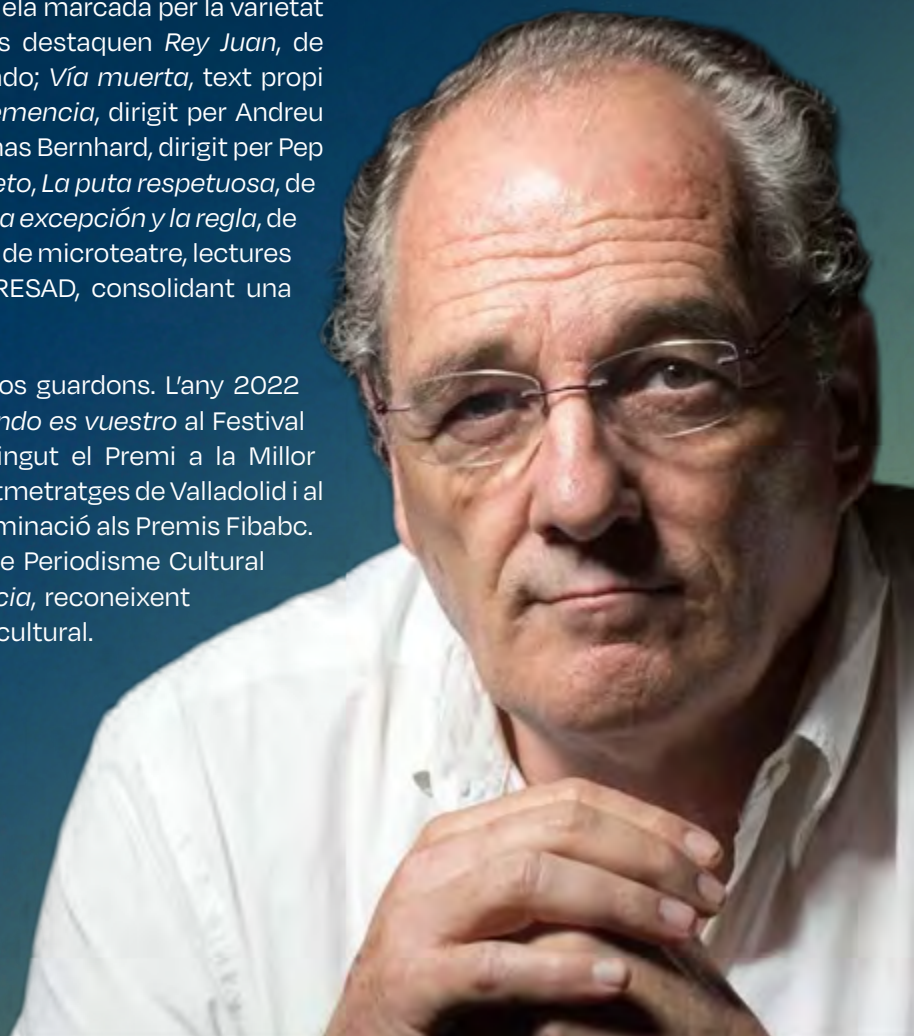
CARLOS OLALLA

En cinema ha desenvolupat una trajectòria molt intensa i diversa, especialment durant la darrera dècada. El 2023 participa a *Ocho apellidos marroquís*, dirigida per Álvaro Fernández Armero, amb qui ja havia treballat a *Casi familia* (2022). Aquell mateix any intervé en *El hogar*, de Julio de la Fuente, *Olvido*, d'Inés París, i *Alguien que cuide de mí*, codirigida per Elvira Lindo i Daniela Fejerman. Entre els seus treballs més recents també destaquen *Sin ti no puedo*, de Chus Gutiérrez; *El mundo es vuestro* i *El mundo es suyo*, d'Alfonso Sánchez; *Canallas*, de Daniel Guzmán; *Invisibles*, d'Antonio Mercero i Gracia Querejeta; o *Polvo*, de José María Yazpik. Ha participat igualment en produccions internacionals com *The Promise*, de Terry George, i en títols com *Las leyes de la termodinámica*, de Mateo Gil, *B, la película*, de David Ilundain, o *Lasa y Zabala*, de Pablo Malo, entre molts altres, tant en papers protagonistes com secundaris i de repartiment.

A televisió compta amb una presència molt consolidada en sèries nacionals i internacionals. El 2023 participa a *The Mallorca Files* (tercera temporada), dirigida per Craig Pickles, així com a *Operación barrio inglés* i *4 estrellas* per a RTVE. En anys recents ha format part de produccions com *Los enviados*, dirigida per Juan José Campanella; *Cristo y Rey*; *Historias para no dormir*; *Ana Tramel, el juego* o *La unidad*. També ha treballat en sèries de gran projecció com *Élite*, *La zona*, *Velvet*, *Cuéntame cómo pasó*, *El tiempo entre costuras*, *Gran reserva* o *El secreto de Puente Viejo*, així com en nombroses ficcions de TVE, Antena 3, Movistar+ i plataformes internacionals, consolidant una carrera televisiva molt prolífica.

En teatre ha desenvolupat una trajectòria paral·lela marcada per la varietat de llenguatges i autors. Entre els seus treballs destaquen *Rey Juan*, de Shakespeare, sota la direcció de Gustavo Galindo; *Vía muerta*, text propi dirigit per Eva Egido dins del Festival Surge; *Demencia*, dirigit per Andreu Castro; *Con la claridad aumenta el frío*, de Thomas Bernhard, dirigit per Pep Tosar a La Abadía; així com muntatges com *Yepeto*, *La puta respetuosa*, de Jean-Paul Sartre, *Pic Nic*, de Fernando Arrabal, o *La excepción y la regla*, de Bertolt Brecht. Ha participat també en projectes de microteatre, lectures dramatitzades i produccions vinculades a la RESAD, consolidant una forta vinculació amb l'escena contemporània.

La seva feina ha estat reconeguda amb diversos guardons. L'any 2022 rep el Premi Lorca al millor actor pel film *El mundo es vuestro* al Festival de Cinema de Granada. Anteriorment ha obtingut el Premi a la Millor Interpretació Masculina al Festival La Fila de Curtmetratges de Valladolid i al Festival K-Lidoscopi de Cullera, així com una nominació als Premis Fibabc. El 2013 és distingit amb el Premi Paco Rabal de Periodisme Cultural pel seu article *El teatro es un acto de resistencia*, reconeixent també la seva faceta com a creador i pensador cultural.

INFORMACIÓ GENERAL

Camino a la Meca

Del 15 d'abril al 24 de maig de 2026

HORARIS

De dimarts a dissabte a les 20 h

Diumenges 17:30 h

PREUS

A partir de 25€

VENDA D'ENTRADES

Taquilla Teatre Goya – teatregoya.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

Promentrada.cat – 93 309 70 04

CONTACTE DE PREMSA

Xavi Lleyda i Anna Pérez

93309 75 38 – premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

**Comparteix la teva experiència amb el hashtag
#CaminoalaMeca i etiqueta @Teatre_Goya**

PATROCINADOR OFICIAL

EMPRESSES PATROCINADORES

PARTNER TECNOLÒGIC

MITJÀ DE COMUNICACIÓ

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

INSTITUCIONS

Finançat per

